

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การหาประสิทธิภาพของบทเรียนแบบโปรแกรมตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ ๘๐ / ๘๐ (The 90 / 90 Standard)

๘๐ ตัวแรกหมายถึง ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำตอบที่ผู้เรียนตอบถูก จากบทเรียนแบบโปรแกรมคิดเป็นร้อยละ

๘๐ ตัวหลังหมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบสอบหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมคิดเป็นร้อยละ

๒. การทดสอบความแตกต่าง ระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำได้จากแบบสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม โดยทดสอบค่า z (z - test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองเพื่อแก้ไขปรับปรุง ๒ ครั้ง คือ ชั้นหนึ่งค่อหนึ่ง และชั้นกลุ่มเล็ก เมื่อแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วก็นำไปทดลองภาคสนาม เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามมาตรฐาน ๘๐/๘๐

การทดลองชั้นหนึ่งค่อหนึ่ง เป็นการทดลองเพื่อหาข้อบกพร่องของบทเรียนแล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงบทเรียนที่สร้างขึ้น โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่เลือกเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนวัดสังเวช จำนวน ๒ คน ผลการทดลองปรากฏดังนี้

ตารางที่ ๑ ผลการทดลองชั้นหนึ่งคอตหง

นักเรียน คนที่	เวลาที่ใช้ (นาที)	คะแนนก่อนเรียน บทเรียนเป็นร้อยละ	คะแนนหลังเรียน บทเรียนเป็นร้อยละ	คะแนนบทเรียน เป็นร้อยละ
๑	๕๕.๑๕	๓๘.๐๕	๕๐.๘๓	๕๒.๕๘
๒	๖๑.๕	๒๓.๘๐	๓๑.๘๒	๓๘.๕๘
เฉลี่ย	๖๐.๓๒	๓๐.๙๔	๔๐.๘๘	๔๕.๕๖

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่านักเรียน ๒ คน ใช้เวลาในการเรียน
บทเรียนแบบโปรแกรมโดยเฉลี่ย ๖๐.๓๒ นาที ทำแบบสอบก่อนเรียนบทเรียนโดยเฉลี่ย
ร้อยละ ๓๐.๙๔ ทำแบบสอบหลังเรียนบทเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ ๔๐.๘๘ ทำบทเรียนได้
เฉลี่ยร้อยละ ๔๕.๕๖ แสดงว่าบทเรียนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก
จึงต้องทำการปรับปรุงแก้ไขบทเรียนแต่ละกรอบ (ดูรายละเอียดการวิเคราะห์แต่ละกรอบ
ในภาคผนวก)

การทดลองชั้นกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยนำบทเรียนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองกับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่เลือกเรียนวิทยาศาสตร์ โรงเรียนวัดสังเวช จำนวน
๑๐ คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนใช้เวลาในการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม
โดยเฉลี่ย ๕๕.๓๐ นาที ทำแบบสอบก่อนเรียนบทเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ ๓๐.๙๔
ทำแบบสอบหลังเรียนบทเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละ ๓๕.๓๑ และทำบทเรียนโดยเฉลี่ย
ร้อยละ ๕๑.๘๐ นักเรียนทำแบบสอบได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๔.๘๖

ตารางที่ ๒ ผลการทดลองชั้นกลุ่มเล็ก

คะแนน	คะแนนก่อนเรียน บทเรียน	คะแนนหลังเรียน บทเรียน	คะแนนความ ก้าวหน้า	คะแนน บทเรียน
คะแนนรวม	๖๕	๑๕๘	๘๔	๘๕๗
คะแนนเฉลี่ย	๖.๕๐	๑๕.๘๐	๘.๔๐	๘๕.๗๐
คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	๓๐.๘๕	๗๕.๗๑	๔๔.๗๖	๘๑.๖๐

การทดลองภาคสนาม จากผลการทดลองกลุ่มเล็ก นำบทเรียนมาแก้ไขปรับปรุง
ใหม่อีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียน
วัดสังเวช จำนวน ๑๐๐ คน ผลการทดลองปรากฏดังนี้

ตารางที่ ๓ ผลการทดลองภาคสนาม

คะแนน	คะแนนก่อนเรียน บทเรียน	คะแนนหลังเรียน บทเรียน	คะแนนความ ก้าวหน้า	คะแนน บทเรียน
คะแนนรวม	๗๘๖	๑๗๐๓	๘๐๗	๖๘๘๘
คะแนนเฉลี่ย	๗.๘๖	๑๗.๐๓	๘.๐๗	๖๘.๘๘
คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	๓๙.๘๐	๘๑.๐๘	๔๓.๑๘	๘๕.๕๗

จากตารางที่ ๓ แสดงให้เห็นว่านักเรียนทำบทเรียนแบบโปรแกรมได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ ๕๕.๕๗ และทำแบบสอบหลังเรียนบทเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ ๘๑.๐๕ แสดงว่าบทเรียนแบบโปรแกรมเรื่อง การสังเคราะห์แสงมีประสิทธิภาพถึงมาตรฐานร้อยละ ๕๐ ตัวแรก แต่มีประสิทธิภาพไม่ถึงมาตรฐานร้อยละ ๕๐ ตัวหลัง

สรุปได้ว่า คณะแผนการทำบทเรียนแบบโปรแกรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ๕๐ ตัวแรกที่กำหนดไว้ แต่คะแนนการทำแบบสอบหลังเรียนบทเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์หาความก้าวหน้าในการเรียนบทเรียน

จากการทดลองภาคสนาม ถึงแม้ว่าบทเรียนแบบโปรแกรมจะมีประสิทธิภาพต่ำกว่ามาตรฐานร้อยละ ๕๐/๕๐ คือนักเรียนทำได้เฉลี่ยร้อยละ ๕๕.๕๗ / ๘๑.๐๕ แต่เพื่อที่จะทราบว่าบทเรียนนี้ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริงหรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้นำผลจากการทำแบบสอบก่อนและหลังเรียนบทเรียนมาวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างคะแนนจากแบบสอบก่อน และหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมดังนี้

ตารางที่ ๔ ผลการวิเคราะห์หาความก้าวหน้าในการเรียนบทเรียน

คะแนน	คะแนนก่อนเรียน บทเรียน	คะแนนหลังเรียน บทเรียน	คะแนนความ ก้าวหน้า (d)	d^2	z
ผลรวม (Σ)	๓๕๖	๑๓๐๓	๙๐๗	๘๑๕๕	๓๕.๖๐
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	๓.๕๖	๑๓.๐๓	๙.๐๗	—	—
\bar{X} คิดเป็น %	๓๓.๕๐	๘๑.๐๕	๔๓.๑๕	—	—

จากตารางที่ ๔ ค่า z ที่คำนวณได้เท่ากับ ๓๘.๖๐ และที่ระดับความ
มีนัยสำคัญ .๐๑ เท่ากับ ๒.๕๘ ดังนั้นค่า z ที่คำนวณได้ $๓๘.๖๐ > ๒.๕๘$
แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยของการหาแบบสอบถามและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ และระดับอื่นที่ต่ำกว่า จึงอาจกล่าวได้ว่า โดย
เฉลี่ยแล้วบทเรียนแบบโปรแกรมที่สร้างขึ้นนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย